

sept '67

eigen | koker

**Schoolblad
van het
Sint Werenfridus Lyceum**

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE :

REDACTIE :

Dorien Appelman	Koos Rijkens
Ineke Baas	Jaap Schaper
Carla van Doorn	Marian Schilder
Marjan van Doorn	Gitta Smit
Hélène van Dulmen	Carla Stam
Thera van Erp	Steef Stumpel
Els Ettes	José Visser
Lieke Jamin	Karel Visser
Lia Kolenberg	Maria Vrolijk
Jaap Koelen	Annemarie Wagenaar

ILLUSTRATIES :

Tom Beerepoot	Marty Kok
Annie Burger	Herman Peerdeman
Ad Cortie	Lidwien Schaper
Anke Jamin	Rudy ter Schure
Lieke Jamin	Karel Visser

TEKSTBIJDRAGEN :

Carla van Doorn	Koningin Wilhelmina Fonds
Marjan van Doorn	Lida Langedijk
Hélène van Dulmen	Th. J. B. Liefthing
Els Ettes	Frans van den Mosselaar
Friwe	S. Renzema
Lieke Jamin	Koos Rijkens
Trudy Kabel	Carla Stam
"Jonge Kerk"	José Visser
Pater N. Koelman	Jacob Vlaar
Lia Kolenberg	Maria Vrolijk
	V. Kenter (mentrix)

PROLOOG

Het nieuwe seizoen is al enige weken geleden begonnen: we spelen al weer volop! Na de -blijkbaar onvermijdelijke- beginstrubbelingen heeft ieder nu zijn plaats ingenomen.

Hoe zal het stuk dit jaar worden? Heeft de regisseur een grote visie, een goed overzicht van het geheel, en toch de nodige aandacht voor de details? Volgen de spelers bereidwillig al zijn aanwijzingen, of proberen ze hun eigen inzichten en opvattingen door te voeren? Schikt iedereen zich in zijn rol, of zijn er ijdele, jaloerse spelers, die mopperen dat hun aandeel te gering is; dat ze niet genoeg oprallen, niet kunnen schitteren met hun talenten? Zijn alle medewerkers zich bewust van hun verantwoordelijkheid voor het geheel, óók al blijven ze achter de coulissen, in het souffleurshokje, in de kleedkamer of in de kelder onder het toneel?

Wij kunnen alleen maar hopen, dat ons spel zo goed mogelijk voor het voetlicht wordt gebracht, en dat alle acteurs en actrices - in hoofd- en bijrollen - alle figuranten, toneelmeesters en andere medewerkers zullen begrijpen, dat GOED SPEL alleen maar kan worden bereikt door SAMENSPEL.

Daarom verheugt het ons, dat er op het ogenblik pogingen worden gedaan tot het her-oprichten van MUTUA FIDES. De naam houdt een programma in: WEDERZIJDS VERTROUWEN!

Wij durven erop vertrouwen, dat de besten in onze gemeenschap zich willen inzetten ten behoeve

van het geheel, en dat door de activiteiten van een herrezen MUTUA FIDES de gemeenschapsgedachte sterker en levendiger gestalte zal kunnen krijgen.....

Dat zou kunnen betekenen: ACTIE; maar dan niet een actie als verderop wordt besproken. Die vroeg slechts ÉÉN DAG WERK - in de vakantie - en ging om geld; deze actie vraagt ongeveer DRIEHONDERD DAGEN WERKEN - buiten de vakanties - en gaat om een hechtere band tussen de leden van onze schoolgemeenschap, een grotere onderlinge eenheid, of in „hippe“ termen: meer-lief-zijn-voor-elkaar.....

Alle krachten moeten daarvoor worden bijeen gebracht en gebundeld: bestaande en nieuwe clubs, verenigingen en (onder)afdelingen zullen elkaar met wederzijds vertrouwen tegemoet treden, en - elk afzonderlijk, maar ook SAMEN - creatief zijn op allerlei gebieden.

Dat er aardig wat creativiteit aanwezig is in onze gelederen, moge blijken uit de volgende bladzijden; het lezen en bekijken daarvan kan wellicht nog meer los maken!

Streef naar het beste, maar treur niet over mislukkingen of negatieve kritiek. Bedenk dat de Duitse dichter Schiller al schreef:

„KLINT G'J NIET ALLEN BEHAGEN,

BEVREDIG DAN WEINIGEN!“

V. Kenter,
mentrix.

EEN NIEUWE JAARGANG EN EEN NIEUW BEZICHT.

(vrij - zéér vrij - naar HERMAN GORTER)

Een bijna geheel vernieuwde redactie presenteert hiermee de eerste aflevering van EIGEN KOKER, schoolblad van het SINT-WERENFRIDUS-LYCEUM, jaargang 1967/1968.

De "oude getrouwen" onder de lezers hebben het al gezien: ons blad zelf is óók bijna geheel vernieuwd: een ander formaat, een andere uitvoering, een andere indeling.

Ondanks de grote welwillendheid van de directie kon Drukkerij Noord-Holland de drukkosten voor EIGEN KOKER niet zó ver drukken, dat ze op den duur betaalbaar bleven; vooral omdat we na het aarzelende begin - slechts twee, hoewel omvangrijke, nummers - in het vorige schooljaar, nu graag wat méér afleveringen zouden laten verschijnen.

Hoe zeer het ons ook spijt, wij moeten dus afscheid nemen van Drukkerij Noord-Holland en van alle mensen daar, die zich voor onze krant hebben ingespannen. Op deze plaats brengen wij graag openlijk dank aan de directie en aan allen, die werkten aan de totstandkoming van ons blad, in het bijzonder de heer C. Saulenn, die met veel toewijding, geduld, goede smaak en vakmanschap zo bekwaam de lay-out verzorgde, en daarmee de eerste indruk van EIGEN KOKER bepaalde! Dank en hulde voor alle goede zorgen, namens alle lezers van dit blad!

Inmiddels zochten en vonden wij een eenvoudiger en dus goedkoper druktechniek: de z.g. offsetdruk, zodat wellicht ons plan uitvoering kan vinden, en wij onze lezers met korter en regelmatigiger tussenpozen een nummer van ons blad kunnen voorleggen.

Maar - en dat is een van de verschillen tussen een schoolblad en een "gewone" krant - hóe vaak en hóe vlug de afleveringen zullen verschijnen, en vooral: hóe omvangrijk ze worden, hangt niet af van de redactie alleen, maar ook - zelfs in grote mate! - van de activiteit van de lezers.

Wij herhalen daarom de oproep van het laatst verschenen nummer; voor (bijna) alles is plaats: rebussen, gedichten, verslagen, grappen, raadsels, interviews, tekeningen, artikelen, foto's, kritiek, puzzels, verhalen, aankondigingen, mededelingen, oproepen, strips en andere verhalen (ja zelfs romans, maar dan wel in gedeelten) en voor wat hoofd, hart en hand verder tot stand kunnen brengen.....

Wij verwachten bijdragen van alle leden van onze schoolgemeenschap: niet alleen leerlingen, maar ook docenten, schoolleiding en curatorium, administratieve, huishoudelijke en technische medewerkers, maar ook ouders kunnen hier plaatsen wat zij aan wensen en ideeën, op- en aanmerkingen, complimenten en afkeuring willen doorgeven. Ons adres is: Redactie EIGEN KOKER, Sint-Werenfriduslyceum, De Keyzerstraat 1, Hoorn - kopij-bus in de hal!

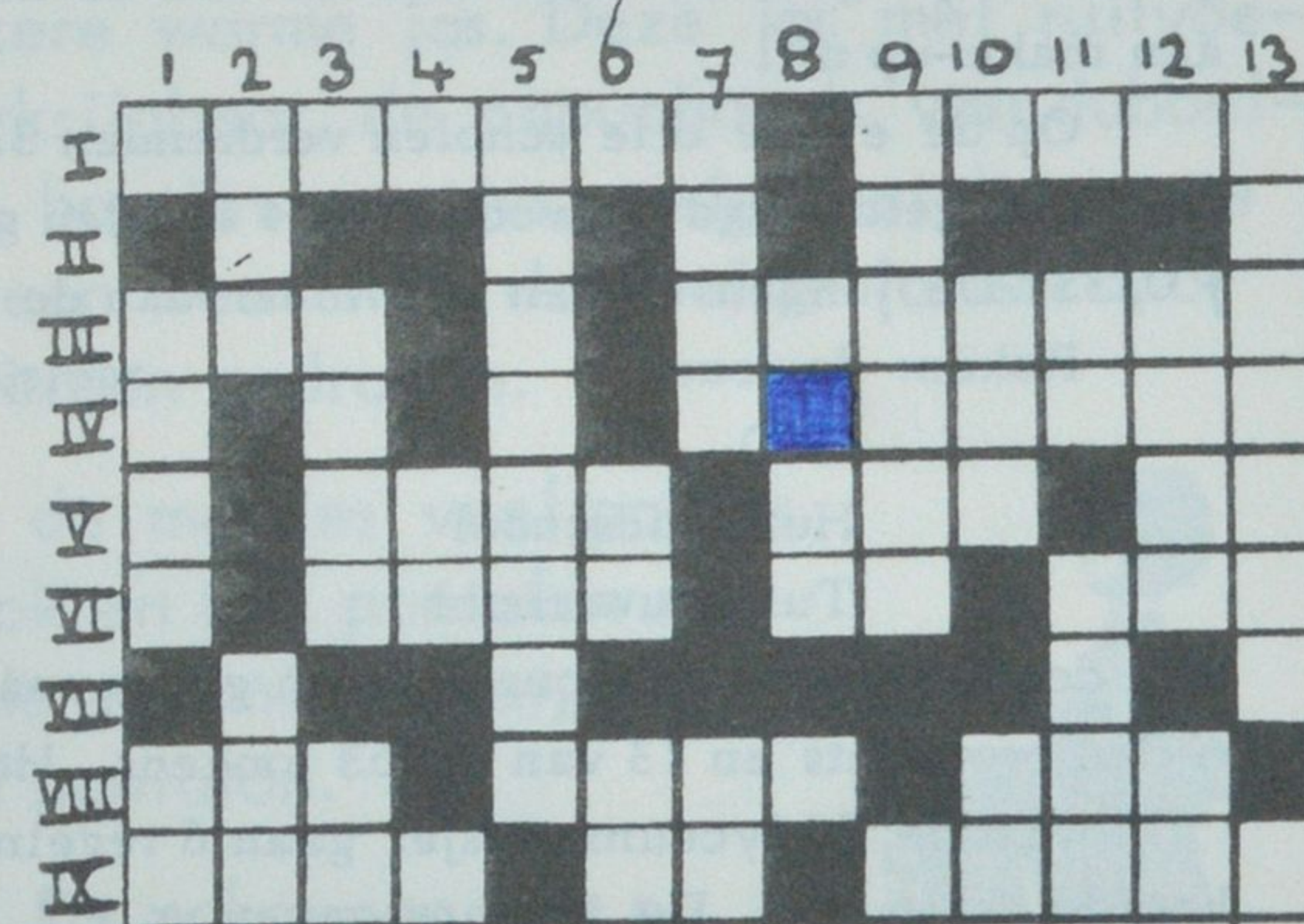
Maak van EIGEN KOKER een gevarieerd en aantrekkelijk, maar vooral een écht SCHOOLBLAD. Bij voorbaat dank!

REDACTIE

Inzendingen voor de volgende aflevering:

vóór of uiterlijk op donderdag 9 november -
redactievergadering - 's middags om kwart voor drie.

I	windstreek - muziek-instrument
III	niet rijk - bespeler van een cello
IV	nachtkleding
V	vijsel - jeugdtijdschrift - klaar
VI	voertuig op ski's - Engels voorzetsel -
verbuiging van ijl
VIII	lichaamsdeel - niet breed - m.... en
roer
IX	slechte muskaatnoot - paardeslee -
groep
1	stad in Duitsland - paardeslee
2	lichaamsdeel - voor
3	planeet - millimeter (afk.)
4	reeds
5	onze oostelijke bureu
6	jongensnaam - ander woord voor moeder
7	jongensnaam - paardeslee
8	rivier in Italië
9	schrijfgereedschap

10	deel van het hoofd - deel van een
mast
11	uitroep van een ezel - metaal
12	mager - Paastijd (afk.)
13	lage tafel met laden.

(Ingezonden door JACOB VLAAR - 3B)

(oplossing elders in dit blad).

ZAKGELDONDERZOEK

In het voorjaar werd door 116 leerlingen van ons lyceum vrijwillig deelgenomen aan een zakgeldonderzoek, dat ook werd gehouden op een ULO, een huishoudschool en tuinbouwscholen, totaal 249 jongeren. De leeftijd was in hoofdzaak 15-17 jaar. Het bedrag dat ontvangen werd en uitgegeven, lag voor de eerste drie scholen bijna volkomen gelijk. De tuinbouwschool sprong er uit, maar de meeste jongens van de tuinbouwschool werken er bij. Natuurlijk is er veel variatie in de bedragen, en het hangt er sterk van af, of men ook aparte extra-bedragen krijgt, b. v. voor kapper, kerk, dansavond. Daarom moet men de uitkomsten voorzichtig interpreteren.

Gemiddelde zakgeldbedragen voor meisjes: 15 j. f 1,75 - 16 jr. f 2,50 - 17 jr. f 3,25
voor jongens: 15 j. f 3,-- - 16 jr. f 4,-- - 17 jr. f 7,--.

Voor de tuinbouwschool lagen alle bedragen 2x zo hoog, alles per week. Lyceum en ULO verdienden ruim f 1,-- per week bij; huishoudschool f 3,-- en tuinbouwschool meer dan f 10,--. (Het werken in de vakanties is er buiten gelaten.) Ontvangsten en uitgaven waren voor elke leeftijd bij de jongens 2x zo hoog als bij de meisjes. De tuinbouwschooljongens van 16 jr. gaven gemiddeld meer dan f 19,-- per week uit.

De jongens sparen in alle groepen nauwelijks, de meisjes 30-50% van hun inkomen. De eerste 3 scholen gaven aan de kapper per week gem. 7 ct. uit. Hierbij was herhaaldelijk de mededeling, dat men het apart kreeg, omdat men anders nog minder ging. Bovendien gaven de jongens er meer aan uit dan de meisjes. Oudere meisjes gaven per week 70 ct. aan make-up uit.

Op de eerste drie scholen verdienden 33% iets er bij, de ouderen vaker dan de jongeren. Kerkgeld-uitgaven voor alle 4 scholen gelijk, n.l. bij 15 j. f 0,10; 16 j. f 0,20; 17 j. f 0,35. De jongens gaven iets meer dan de meisjes.

Roken: Lyceum	meisjes f 0,00	jongens f 0,70
ULO	f 0,20	f 0,80
Huishoudschool	f 0,40	
Tuinbouwschool		f 1,00

Van de 90 jongens van ons lyceum gaven maar 34 iets aan roken uit; 4 van de 26 meisjes rijden bromfiets en 13 van de 63 jongens. Het kost hen f 1,00 per week.

Van de 26 lyceummeisjes gaan 6 regelmatig dansen; van de 90 jongens 63, allen in hoofdzaak 16 jaar. De jongens gaven er f 2,-- (bij 16 jaar) tot f 4,-- (bij 17 jaar) aan uit. De tuinbouwjongens meer dan f 10,--. ULO gelijk als lyceum. Huishoudschool f 0,75 per week. Jongens snoepen meer dan meisjes, en bij beide groepen het meest met 15 jaar, namelijk 20-25% van hun gehele budget.

Probeer nu zelf maar enkele conclusies te trekken.

S. RENZEMA

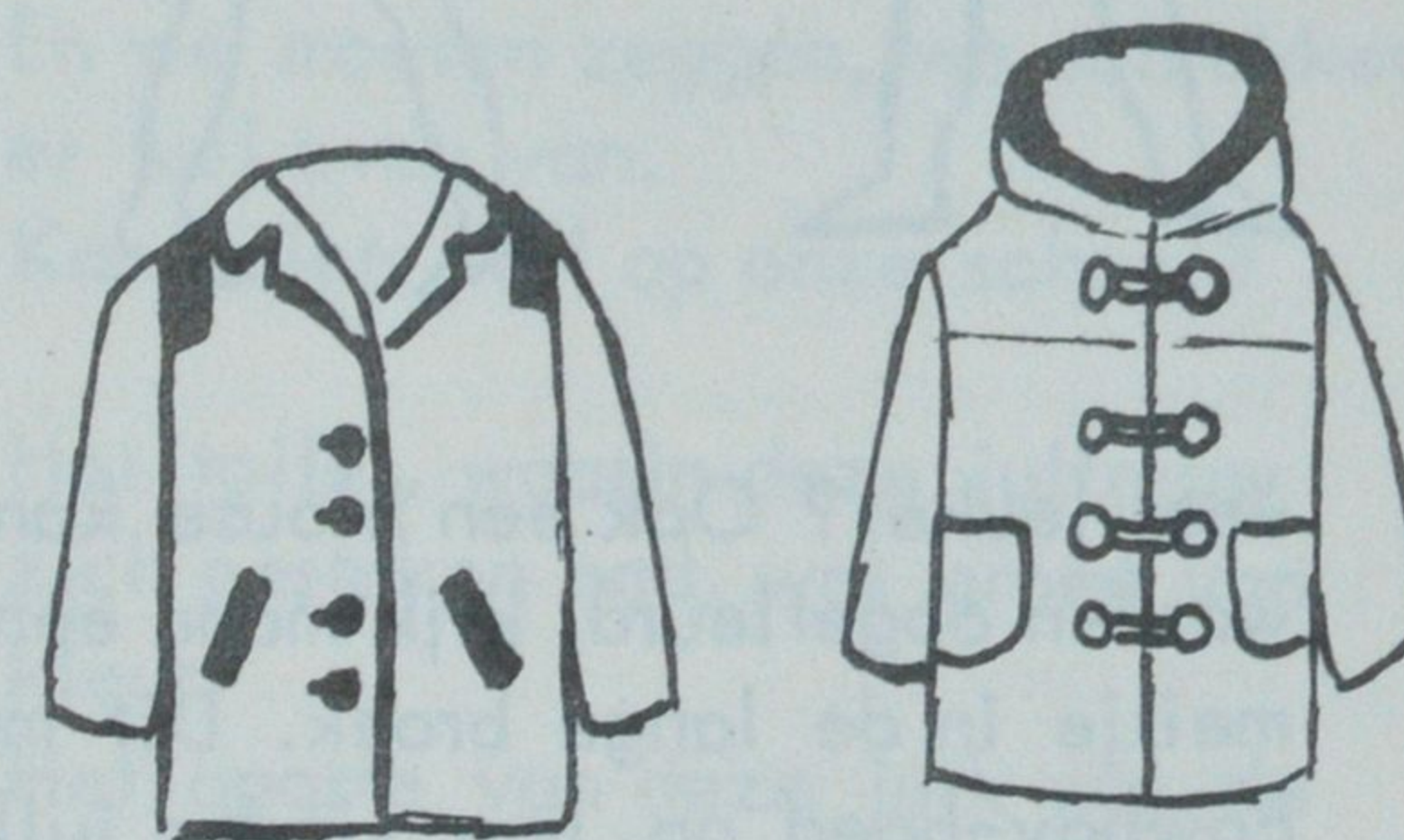
.....

MODE-RUBRIEK:

Blitz in de **ROKER**

Daar ben ik weer, het is weer herfst, en we moeten ons weer warm aankleden voor de gure wind en de striemende regen.

Om te beginnen bij de jassen, er zijn natuurlijk veel jongens en meisjes, die op de fiets naar school komen en daar is de jagersjas heerlijk voor. Ach, de meesten zullen wel weten, wat ik bedoel, maar ik teken het evengoed wel.

Een jagersjas is in groen, grijs en marine verkrijgbaar en heeft een diepe rugploo, warme steekzakken, tiroler loden en doorgestikte schouders. Zoals je ziet, staat er nog een jas op de tekening, je zult wel weten dat het een Monty coat is, een lekkere warme jas. Deze jas met ruitvoering is in camel, marine en grijs verkrijgbaar, de capuchon is van dubbelstof, heeft opgestikte zakken, echte houtje-touwtjes, onder het bovenste houtje-touwtje een sierstiksel. Iedereen weet wel, dat beide jassen door meisjes zowel als jongens kunnen worden gedragen.

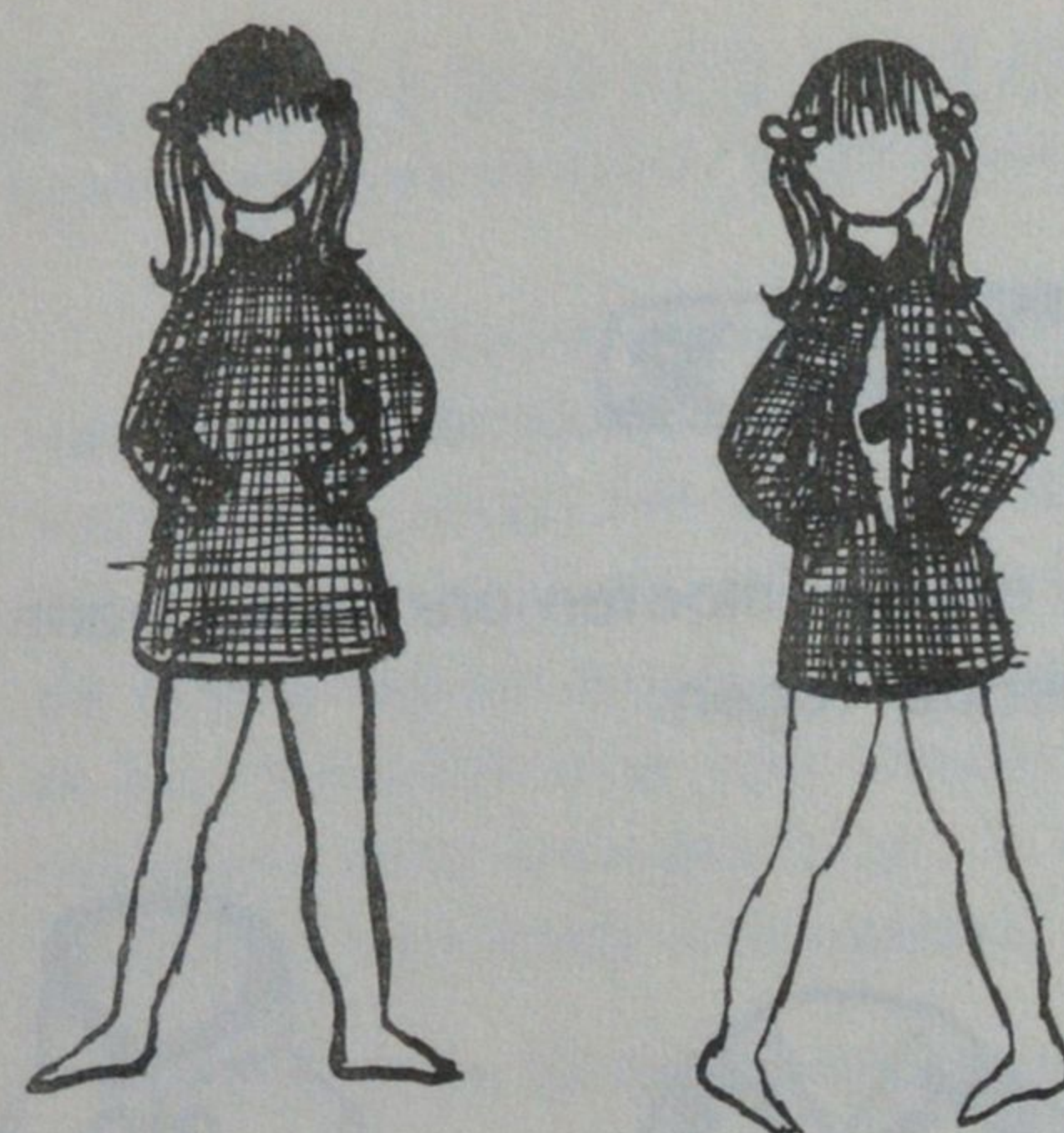
In de najaarsmode komen voor de meisjes veel pakjes voor, driekwart- of lange jas met rok en (of) pantalon met hetzelfde motief, zoals je hier op de tekening ziet, zij heeft een driekwartjasje met rok en pantalon.

Om op schoenen over te gaan. De schoenen van nu zijn penny loafers. Ze zijn in heel leuke modellen voor jongens én voor meisjes. Stel nu eens, dat je een lange broek draagt met penny-loafers, dan staan witte badstofsokken er het leukst bij of sokken met heel afstekende kleuren.

Voor de meisjes zijn er ook nog Donald Duckschoenen. Voor degenen, die nog niet weten, wat ik bedoel, zal ik het wel tekenen.

Hoe vinden jullie de stropdassen ? Ze zijn op het ogenblik erg in. Ze fleuren een jurk, die je eerst helemaal niet zo leuk vond, heel leuk op. Kijk maar eens naar de tekeningen. Op de ene tekening een jurk, die een beetje kaal is om te zien, en op de andere tekening dezelfde jurk, maar dan met een stropdas. Vind je het nu niet

veel leuker? Ook een blouse kan door een stropdas leuk worden opgefleurd, kijk maar eens op de tekening met het meisje in de lange broek. Dit meisje heeft ook een soort cowboy-hoed op, hoe vinden jullie cowboyhoeden. Ik vind ze hartstikke leuk, vooral als de kleren, die je er bij draagt ook in cowboystijl zijn.

Ik denk, dat ik nu wel uitgesproken ben over de herfstmode, dus tot de volgende keer.

DAG

MARJAN (van Doorn) en MARIA (Vrolijk).

D O R S T

In een café komt een kat binnenrennen en springt op een barkruk. De barkeeper vraagt heel beleefd: "Wat had U gehad willen hebben?"

De kat zegt: "Het kan me niets verd....., als ik maar zo gauw mogelijk een kater krijg".

(Lida Langedijk - 5 MMS)

In onze moderubriek een nieuwe sensatie:

Zelfs de mini ontgaat de leraressen niet. Ja, het is zover!

Eén van de leraressen heeft zich er aan gewaagd.

En we moeten zeggen, we schrokken er wel even van.

Kan zoiets wel op onze school?

Het toilet, waarin deze juffrouw zich gestoken had, was groen van kleur.

Het aparte van deze jurk was de stropdas, die, in paars en groen gestreept, een bijzonder jeugdig effect gaf.

Namens de MMS: Bravo Juffrouw! Wij volgen Uw voorbeeld!

3MMS

Trudy Kabel
Carla van Doorn

P.S. We noemen geen namen!

Licht

De agent, die op zijn nachtelijke ronde een man zag, die ijverig bezig was, een lantaarnpaal met zijn huissleutel open te maken, bleef staan en zei met barse stem: "Meneer, loopt U als 't U blijft door".

U ziet toch wel, dat dit een lantaarnpaal is? Hier woont toch niemand?

"Woont hier nie-niemand?" antwoordde de man verontwaardigd.

Z-zo, dacht U dät? Ziet U dan niet, d-dat daarboven l-licht brandt?"

Recensie tijdschrift "Jonge Kerk"

Er bestaan in Nederland veel tijdschriften, ook voor jongeren. Er bestaat geen tijdschrift, dat antwoord geeft op hun religieuze verlangens en vragen.

Sinds vijf jaar wordt door "JONGE KERK" geprobeerd dit antwoord te geven.

"Jonge Kerk" is speciaal bestemd voor jongeren en heeft niet de bedoeling pasklare recepten te leveren, maar de ruimte te scheppen voor de groei naar religieuze volwassenheid.

"Jonge Kerk" is niet zozeer om te lezen, maar om dagelijks persoonlijk te gebruiken. Alle artikelen zijn kort en leveren materiaal, waarmee men iets beginnen kan. Men vindt er voor iedere dag een kern-gedachte, voor iedere dag is een bijbel-lezing aangegeven; de nood van Kerk en wereld in deze tijd wordt behandeld en de verschuivingen gesignaleerd. "Jonge Kerk" is eerlijk, zoekt geen sensatie of show en gaat van het standpunt uit, dat opbouw vruchtbaarder is dan afbraak. Het laat zien waar de schroeven loszitten, maar wil ook de sleutel zijn om die schroeven weer vast te draaien of de versleten schroeven te verwijderen.

De met zorg gekozen foto's en de aangepaste lay-out geven het geheel een aantrekkelijke vorm. Met name de rubriek "Doe zelf mee" met bijdragen van de abonnees blijkt zeer aan te spreken.

De abonnementsprijs is laag, nl. f 2, -- per jaar voor groepsabbonnementen (minstens 10 ex. aan één adres), f 2, 50 voor een persoonlijk abonnement.

In 1962 begonnen met een nieuwe vormgeving steeg "Jonge Kerk" in vijf jaar tot 35.000 abonnees, en is daardoor het snelst-groeiende Jongeren-tijdschrift in Nederland. "Jonge Kerk" verschijnt maandelijks.

Te bestellen: "Jonge Kerk", Graafseweg 11, Nijmegen.

Mutatis Mutandis

Elders in dit blad vroegen wij om bijdragen - in welke vorm dan ook - als het maar een goede en geschikte vorm is.

We vragen U voor ons plezier en voor het gemak van de drukker LEESBARE, dus netjes geschreven of duidelijk getikte teksten, heldere zwart-wit tekeningen, scherpe foto's, "kloppende" puzzels. Met nadruk wijzen wij op het volgende:

* ALLE inzendingen moeten voorzien zijn van de NAAM van de inzender, ook als men onder pseudoniem (schuilnaam) wil publiceren. (In dat geval de schuilnaam en de werkelijke naam vermelden) en liefst ook adres of klas.

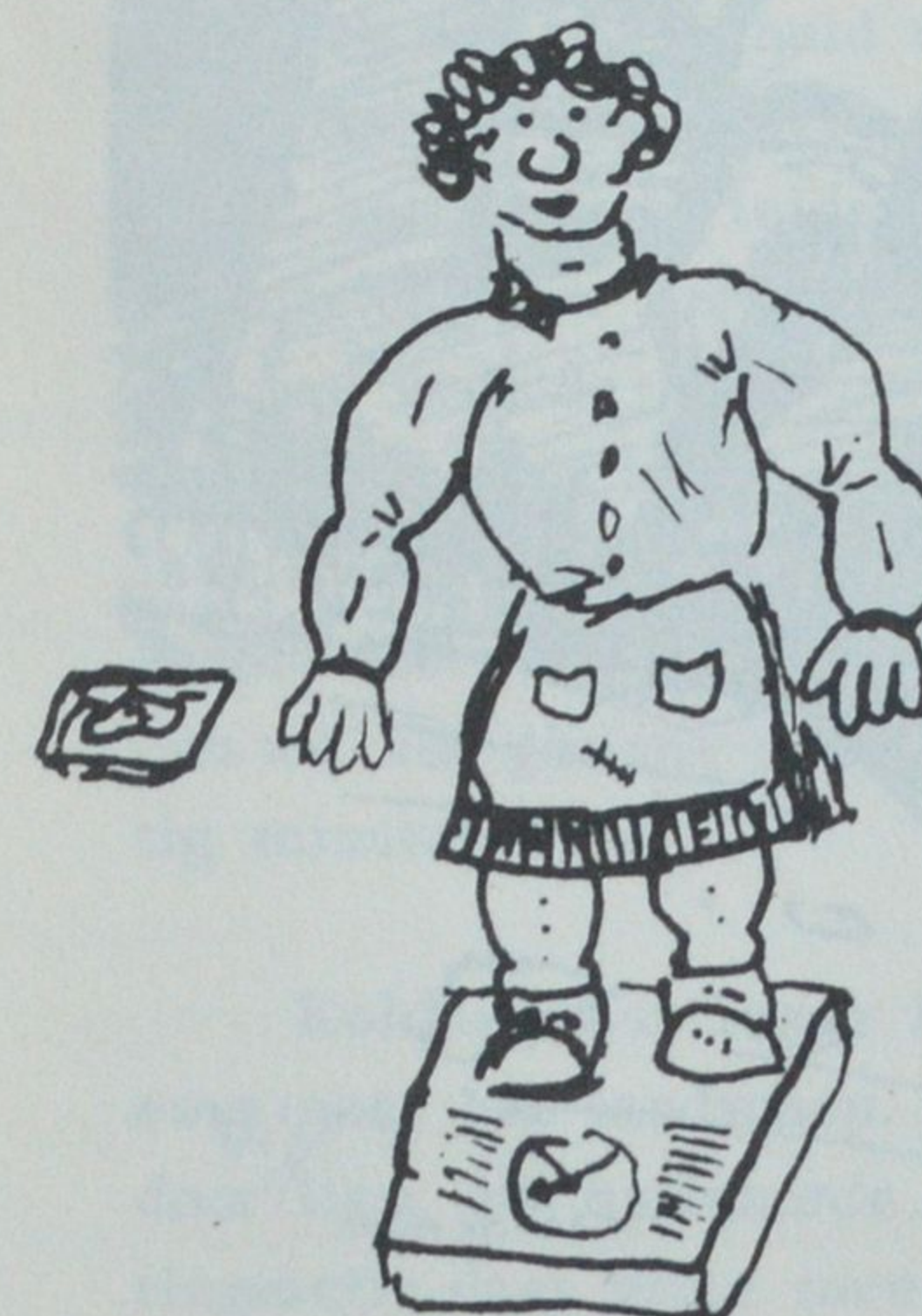
- Wij hebben enkele bijdragen niet in de redactie-vergadering kunnen

bespreken, omdat de naam van de inzender niet was vermeld; o.a. DAG-DROOM IN HET MUIZENHOL - pseudoniem XP.

* Het is niet de bedoeling, iets van anderen over te nemen: geen overgeschreven verhalen of artikelen, geen nagetekende plaatjes e.d., maar uitsluitend EIGEN WERK in EIGEN KOKER !!
- Zo werd het grapje DORST (van Lida Langedijk) door een aantal redactieleden afgekeurd: NIET ORIGINEEL en bovendien: ZO'N BAARD! maar onze (jongere) Redactie Moppentrommel kende het verhaaltje blijkbaar nog niet, vond het leuk en liet het toch passeren.
- Iets anders is het geval met de mopjes uit de OUDE DOOS, ingezonden door Lia Kolenberg. Zij vermeldde eerlijk, dat de grappen afkomstig zijn uit een oude tijdschrift-jaargang, maar zij heeft ze gemoderniseerd en zo toch tot eigen werk gemaakt. - De illustraties bij DORST en bij de OUDE DOOS-grappen zijn in ieder geval oorspronkelijk eigen werk.
- Eén inzending beleefde ingewikkelde avonturen: het was een gedicht (onder schuilnaam Dingesie) dat door de poëzie-redactie was goedgekeurd. Bij de illustrator raakte helaas het handschrift zoek. De dichter beschikte nog wel over een voorlopige (klad)lezing; de kwaliteit hiervan bleek na ontcijfering echter zo veel minder te zijn, dat het gedichtje - en dus ook de tekening - niet kon worden geplaatst. Probeert Dingesie het nog eens? Veel succes!

Redactie

het gewicht

De dame kwam de slagerij binnen en vroeg een stuk vlees van vijf pond en drie ons. De slager vond het een ietwat vreemde vraag, maar omdat hij dacht, dat de dame het voor een bepaald recept nodig had, zocht hij een mooi stuk uit en had na enkele wegingen vijf pond en drie ons bij elkaar.
"Zal ik het voor U thuis laten brengen, mevrouw" vroeg de slager beleefd. "Thuis laten brengen?" vroeg de dame verbaasd. "Wie zegt U, dat ik vlees moet hebben? Ik ben juist vijf pond en drie ons afgevallen en nu wilde ik zo graag eens zien, hoeveel dat wel is.

(Lia Kolenberg)

guerrilla

Kolonel Diaz klopte een denkbaardig stofje van zijn smetteloos wit tuniek. In het hele leger stond hij bekend als een uniform-maniak, maar het kon hem niets schelen. Hij keek langs de korporaal aan het stuur naar de pantserwagen, die voor hen uit reed, en daarna achterom naar de halfrupswagen met soldaten. Niet dat hij iets te vrezen had, want het gebied was kort geleden gezuiverd, maar het escorte gaf hem toch een gevoel van veiligheid. Hij dacht aan het doel van de tocht: besprekingen met de commandant van het vliegveld in het noorden, dat pas door guerrillastrijders was aangevallen. Er zou weer een zuiveringsactie uitgevoerd moeten worden, zoals de zevende brigade twee weken geleden gedaan had in het gebied, waar hij nu doorheen reed. Technisch gezien was de operatie, die hij persoonlijk had geleid, briljant geweest, maar de communisten waren gewaarschuwd door dorpingen en hadden kans gezien om te ontkomen. Als afschrikwekkend voorbeeld had hij zeventien van de tweeëndertig dorpen in dit deel van Bolivia laten platbranden. De bevolking was ondergebracht in "opvoedingskampen". Het was een hard besluit geweest, maar die stomme boeren verdienden niet beter. Kolonel Diaz kende zijn reputatie, de minst scrupuleuze man in de legerleiding te zijn, maar dat was voor hem het bewijs van zijn succes. Bovendien moest iedereen toegeven, dat de resultaten, die hij als stafchef van het leger bereikt had in de afgelopen maanden, geweldig waren, zeker na de lange reeks verliezen van de laatste jaren. Tevreden leunde hij achterover en nam een rapport uit zijn actentas.

De vrachtwagen maakte een bocht en bijna verloor Juan Rodriguez de macht over het stuur, toen hij de legercolonne zag, die hen tegemoet kwam. Tegen die hele rij tanks en jeeps met mitrailleur zouden ze geen schijn van kans hebben in een gevecht. "Maar waarom zou het eigenlijk tot een gevecht komen", hield hij zichzelf voor. Niemand in de colonne kon immers weten, dat in deze legervrachtwagen twintig gewapende guerrilla-strijders zaten, verkleed als soldaten van de regering.

Ze reden langs de eerste tank. De bestuurder zwaaide. Juan zwaaide vriendelijk terug, maar het hart klopte hem in de keel. Het ene na het andere voertuig reden ze voorbij en het leek een eeuwigheid te duren, voordat het eind van de colonne in zicht kwam. Toen tenslotte de laatste jeep achter hen verdwenen was, slaakte hij een zucht van verlichting. Naast hem liet de leider zijn machinepistool zakken, dat hij al die tijd had omklemd. "Ze gaan zeker naar het vliegveld", zei Juan schor. "Na onze laatste overval ligt dat trouwens ook wel voor de hand".

De leider keek voortdurend van links naar rechts; hij zocht een plek voor de hinderlaag. Voor hen uit maakte de weg een scherpe bocht en liep dan tussen twee beboste hellingen door. "Rij nog een paar honderd meter verder", beval de leider, "en zet de truck dan uit het gezicht van de weg. Als mijn inlichtingen kloppen, hebben we nog ruim twintig minuten".

Kolonel Diaz legde het rapport terzijde; hij wist alles, wat hij weten wilde. Hij keek eens naar het landschap. Voor hem doemden twee hoge heuvels op, waar de weg tussen-door liep. Hij herinnerde zich het punt maar al te goed: door de bebossing had de zuiveringsactie daar grote moeilijkheden ondervonden. Hij pakte een stafkaart en begon de grote lijnen van de aanstaande operaties uit te stippelen.

Hij werd opgeschrikt door een geweldige klap. Opkijkend zag hij juist, hoe de

pantserwagen uit elkaar vloog. Hij realiseerde zich, dat het voertuig op een mijn gereden was, toen twee seconden later de korporaal vóór hem door een salvo gedood werd. De stuurloze wagen reed door een voortdurende hagel van kogels de weg af en een paar struiken in, waar hij slingerend tot stilstand kwam. Kolonel Diaz keek achterom. De halfrups- wagen werd door handgranaten gestopt. De soldaten werden neergeschoten nog terwijl ze eruit sprongen. Hij vloekte en het volgende moment moest hij haastig bukken, toen kogels door het zijraam vlogen en hij een regen van glasscherven in het gezicht kreeg. Mortiergra- naten ontploften op enkele meters afstand. Bloed liep over zijn gezicht. Granaatscherven sloegen door het dak. Ergens begon een mitrailleur te ratelen. Hij voelde een schok in zijn buik. Toen hij keek, zag hij een donkerrode vlek juist onder de gesp van zijn koppelriem, die zich snel uitbreidde. "Mijn uniform", gromde hij en opeens werd hij woedend. Hij greep zijn met parelmoer ingelegde revolver en gooide het portier open, voorzover dat nog niet weggeschoten was. Met zijn ene hand de wond in zijn buik dichthoudend en in de andere hand de revolver, slingerde hij de weg op. Bloed van glaswonden stroomde over zijn ge- zicht en verblindde hem bijna, maar toch zag hij aan de andere kant van de weg iets be- wegen. Hij hief zijn revolver op en schoot een paar maal. Het had geen uitwerking. Hij werd duizelig. Het schieten hield op. Plotseling heerste er een doodse stilte, slechts ver- broken door het zachte geknetter van de brandende halfrupswagen.

Heel langzaam zakte de kolonel door zijn benen, tot zijn knieën de grond raakten. Hij keek om zich heen. Er was niemand, die hem kon helpen. Geen van de soldaten, die op de weg lagen, bewoog. Nog eens staarde de eenzame officier om zich heen. Hij probeerde zijn revolver opnieuw op te heffen en rolde toen met een hulpeloos gebaar in het stof.....

K. RIJKES IV

actie "een dag werk"

Wanneer een actie voor de derde achtereenvolgende keer wordt gehouden en wel in precies dezelfde vorm, bestaat de kans, dat het enthousiasme van het eerste uur wat is verflauwd. Het lijkt me juist om hier, overigens in alle bescheidenheid, even te vermelden, dat het enthousiasme niet is afgenomen en het resultaat ook dit jaar weer bijzonder fraai is.

Het ziet er naar uit, dat drie elementen de aktie bepalen, n.l.: de deelname komt uit alle klassen, het aantal deelnemers groeit evenre- dig met de toename van het aantal leerlingen en handhaaft zich op het niveau van 75% van het totaal (eindexamenklassen niet meegerekend), en het gemiddeld bijeengebrachte bedrag is constant, te weten respectievelijk f 9,--; f 8,60 en f 8,70.

Alle deelnemers heel hartelijk dank!
Th.J.B. Liefthing.

-14-

Enige cijfers:	Opgave	421
	Niet deelgenomen	23
	Deelname	398

Bedrag f 3.461,--.

Hoogste gemiddelden:

Lutjebroek	f 13,50
Hoogkarspel	" 11,70
Grosthuisen	" 11,50
Wervershoof	" 10,50
Bovenkarspel } Obdam	" 10,--

Waar ging het geld naar toe ?

- Pater Rietbergen uit Brazilië, van wiens school we vorig jaar een leerling adopteerden, schreef onlangs, dat hij vanuit Holland 13 adop- ties had (600 leerlingen). Wij konden daar dit jaar twee adopties bijdoen: f 600,--.
- Een missionaris in Congo ontvangt f 1100,-- om een begin te kunnen maken met de heropbouw van zijn werk.
- De melaatsenaktie in de Katholieke Illustratie verloopt goed. Onge- veer f 1500,-- is daar naar overgemaakt.
- Als bijdrage in de studiekosten van een Japanse bekeerlinge kon ten- slotte een bedrag van f 250,-- overgemaakt worden.

Van twee van de "begunstigden" (B en C) ontvingen wij een brief met dankbetuiging; zie hier achter.

STICHTING MISSIEHULPCORPS

EERSTE HULP VOOR MISSIONARISSEN

Wassenaar, 14 oktober 1967.

A a n de leraren en leerlingen van het R.K. Lyceum
St. Werenfridus, de Keyzerstraat 1, Hoorn.

Geachte Weldoeners,

Dezer dagen ontvingen wij Uw girostorting van f 1500,-- voor het melaatsenkamp "Agua de Dios" in Colombia.

Wij zijn U bijzonder dankbaar voor Uw financiële steun voor dit

-15-

-17-

Een mens

Kaal, kaal en leeg;
geen mens ter wereld,
geen dier,
geen plant,
slechts een heuvel.

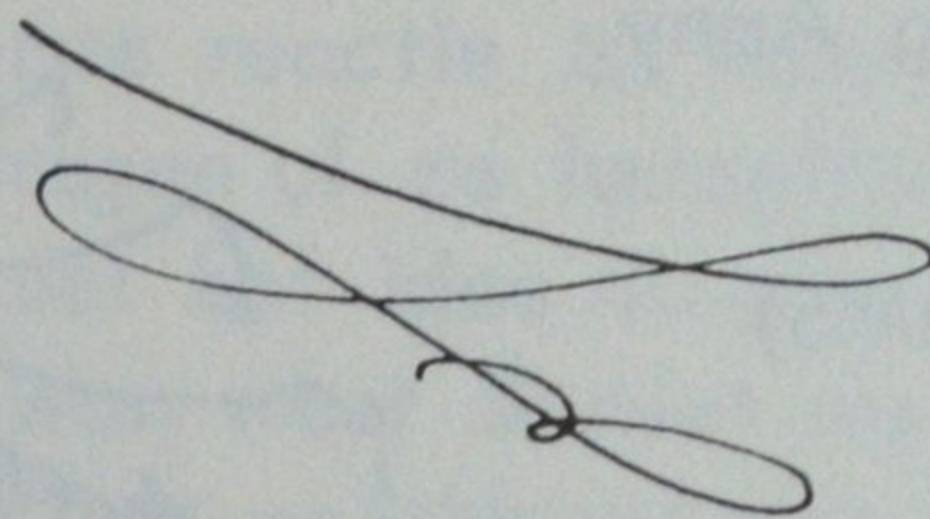
Een krater, een gat
en ik;
't is stil, geen kik,
geen kreet.
Waar is leven?
Waar ben ik?

Een vrouw,
alleen,
verlaten,
slechts de leegte.

Ik roep,
ik brul, ik schreeuw
er is leven
er is geen kaalheid, er is
een mens,

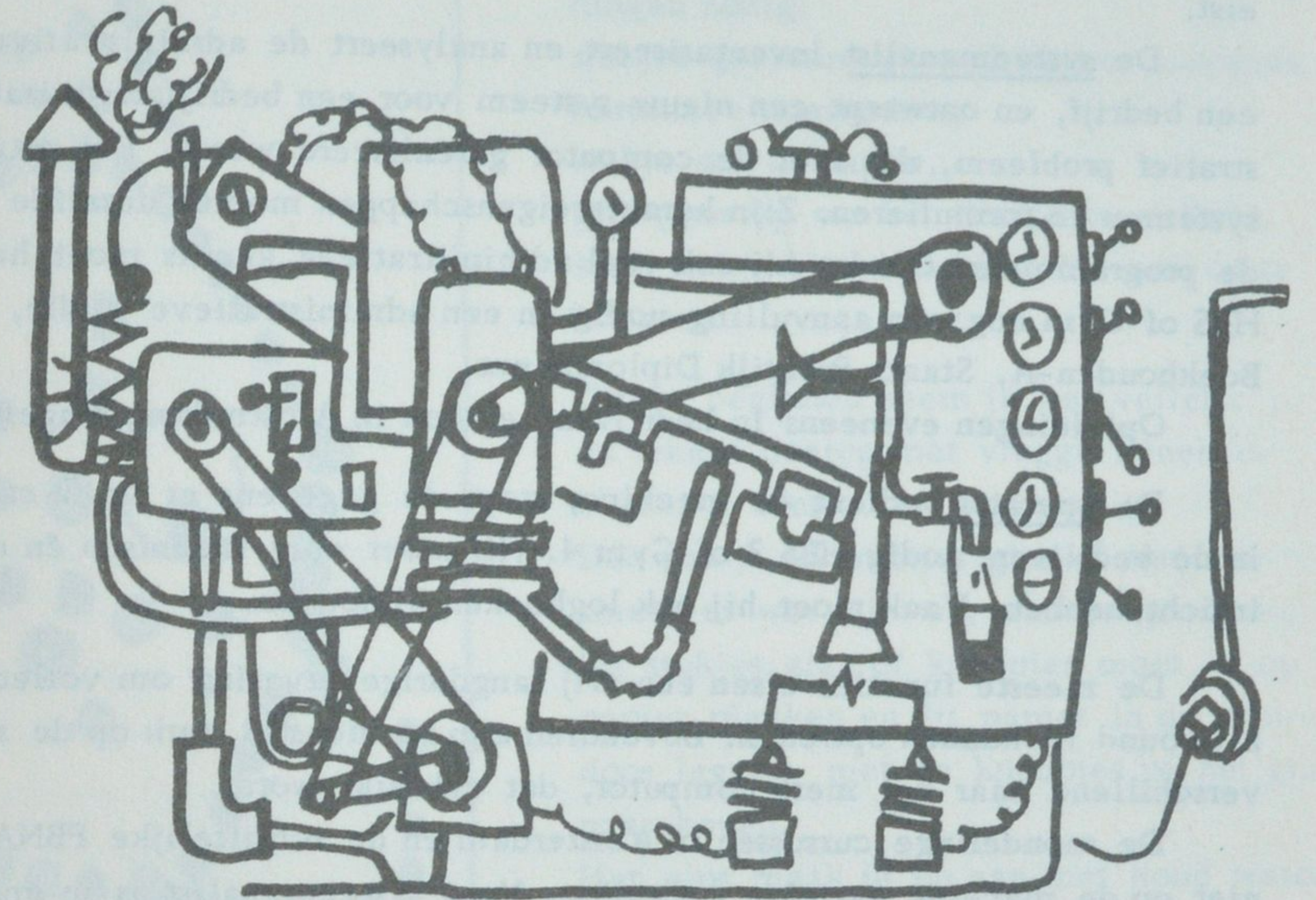
ik nader, ze lacht,
ze lacht!
leven? geluid?
ze lacht.

Ik vond haar!
ik vond de heuvel!
ik vond geen leegte,
ik vond een mens!

RIWE

werken met COMPUTERS

Het ligt in mijn bedoeling om - indien mogelijk - in elk nummer van Eigen Koker een bepaald beroep of een serie beroepen kort onder jullie aandacht te brengen. Deze keer over beroepen rond computers. De mens kan in bepaalde processen niet meer bij-tellen, zijn reken- en geheugenfuncties zijn te beperkt voor de gecompliceerdheid van bepaalde processen. Daarom probeert men processen administratief te automatiseren en men "voert" een computer er mee, die de werkzaamheden veel sneller en betrouwbaarder verricht.

De programmeur stelt reeksen instructies voor de computer op, de z.g. programma's. Hij moet de schema's en rapporten van de systeemontwerper gedetailleerd uitwerken en in specifieke machinetaal omzetten. Nodig is, dat hij een groot exact en logisch denkvermogen heeft, grote accuratesse, kritische instelling, vindingrijkheid, vasthoudendheid en zin voor orde. De vooropleiding is afhankelijk van het werk van de computer. Gewenst wordt bij administratief werk: 3 jr. HBS of IV Gym of HBS-A; bij technisch en wetenschappelijk rekenwerk van de computer: HBS-B of Gym-B. Meestal moet men 21 jaar zijn. De meeste opleidingen zijn aan de bedrijven verbonden en duren van 6 maanden tot 3½ jaar: hoofdprogrammeur. Men kan ook als particulier deelnemen aan cursussen bij een opleidingscentrum in Amsterdam. Daar zijn 3 cursussen: A. voor praktijkexamen programmering: 30 avonden, kosten f 600, --; B. voor examen programmering: 14 dagen over 7 weken, f 700, --; C. voor examen voortgezette programmering: 13 dagen, f 800, --.

Maar meestal is het logischer om eerst een baan en dus een bepaald soort computer te zoeken. Een schriftelijke cursus is er bij PBNA: 100 lessen, HBS 3 jaar minimum, f 600, --. Voor alle opleidingen geldt, dat men zich vóór de studie moet onderwerpen aan een test, omdat de functie nu eenmaal uiterst specifieke karaktereigenschappen eist.

De systeemanalist inventariseert en analyseert de administratieve behoeften van een bedrijf, en ontwerpt een nieuw systeem voor een bedrijfsorganisatorisch of administratief probleem, dat met de computer gerealiseerd wordt. Hij ontwerpt nieuwe codesystemen en formulieren. Zijn karaktereigenschappen moeten dezelfde zijn als die van de programmeur. Omdat hij ook veel administratieve kennis moet hebben, is behalve HBS of Gym nog een aanvulling nodig in een administratieve studie, bv. Middelbaar Boekhouden-A, Staats Praktijk Diploma enz.

Opleidingen eveneens in bedrijven, en ook in Amsterdam, ongeveer als boven.

De operator bedient de machine, stopt de gegevens er in en controleert. Opleiding in de bedrijven; nodig HBS 3 of Gym 4. Hij moet enig technisch én enig administratief inzicht hebben. Vaak moet hij ook logboeken bijhouden.

De meeste functies eisen een vrij langdurige ervaring om volledig zelfstandig en all-round te kunnen optreden. Bovendien zijn ze meestal sterk op de machine gericht, dus verschillend naar het merk computer, dat gebruikt wordt.

De mondelinge cursussen in Amsterdam en de schriftelijke PBNA-cursus geven een niet op de machine gerichte opleiding. Voor systeemanalist is in ons land nog geen specifieke cursus te vinden, men doet dan examen hoofdprogrammeur en daarna b.v. SPD óf in Amsterdam een cursus voor Praktijkexamen Administratieve Automatisering.

Begin 1965 waren in de Verenigde Staten 25000 computers geplaatst en 10000 in bestelling. In ons land in 1966: 250 geplaatst en 200 in bestelling. Men verwacht, dat in 1970 in de EEG-landen 260.000 specialisten nodig zullen zijn bij 10.000 computers.

S. RENZEMA.

OPLOSSING KRUISWOORDPUZZLE:

I	noorden - viool	1	Aken - ar	12	smal - P. t.
III	arm - cellist	2	oor - pro	13	latafel
IV	piama	3	Mars - mm		
V	rasp - Pep - af	4	al		
VI	slee - on - ijle	5	Duitsers		
VIII	arm - smal - rep	6	Pé - ma		
IX	romp - ar - partij	7	Nico - ar		
		8	Po		
		9	vulpen		
		10	lip - ra		
		11	ia - ijzer		

KNOTS knutselen

AFBEELDING IN GIPS

Voor dit werkstukje heeft men de volgende dingen nodig:

stukjes gekleurd glas of kleine knoopjes, kartonnen sigarendoos, stukje stevig papier, gips (genoeg om het doosje te vullen), sterk stukje ijzerdraad (om het aan op te hangen).

Om te beginnen neem je het velletje papier en tekent daarop met vlugge lijnen een bloem of dier.

Dan pak je de stukjes glas of knoopjes en smeet er wat lijm op, aan de goede kant. De stukjes glas of knoopjes moet je op het papier plakken en dit papier in de sigarendoos leggen, met de knoopjes of het glas naar boven.

Het gips maak je nu aan met koud water en giet dit direct in de sigarendoos, want het gips wordt gauw hard.

Dan pak je het ijzerdraadje; buig het krom en steek het in het gips, nu het nog nat is. Laat het nu een paar dagen staan, en als het droog is, moet je de doos stuk maken en verwijderen, en dan het papier van het gips halen en schoon maken.

Klaar is je eigen kunststuk. Veel succes!

Carla Stam

Els Ettes

Hélène van Dulmen.

2 S.

Bijdragen van Oudleerlingen

In de vorige aflevering van ons blad was opgenomen een brief van Trix Thijssen, die door verhuizing naar Maastricht onze school had moeten verlaten. Uit haar briefje bleek, dat zij "WERENFRIDUS" nog niet was vergeten, en dat zij belangstelling had voor wat op onze school leeft en gebeurt.

Door deze en andere oorzaken verdwijnen ieder jaar vrij veel leerlingen uit onze schoolgemeenschap: sommige opgelucht, andere met een tikje heimwee. Onder deze schoolverlaters zijn ook de examenkandidaten, die met het begeerde diploma op zak de maatschappij ingaan; enkele gaan na een korte of langere vakantie aan het werk, andere vervolgen hun opleiding aan universiteit, hogeschool of andere opleidingsinstituten.

Zo zijn na de afgelopen cursus 1966-1967 ongeveer zestig examenkandidaten vertrokken, van wie enkele bijzonder actieve medewerkers van EIGEN KOKER waren. Wij zijn blij voor hen, dat ze hun studie aan onze school met succes hebben voltooid, , maar wij zien hen met spijt vertrekken. Natuurlijk, met zulke verliezen moet de redactie van een schoolblad rekening houden, het is eigenlijk een heel gezond verschijnsel, maar toch.....

U kunt zich indenken, hoe goed het ons deed, toen we van een van deze pas-afgezwaaide medewerkers een brief ontvingen met een bijdrage voor de nieuwe aflevering. Dat bewijst alweer, dat oud-leerlingen niet altijd bij hun vertrek alle banden verbreken, en geen of weinig belangstelling hebben voor het wel en wee van hun "oude" school.

Met vreugde drukken wij het artikel af, en óók de bijzonder sympathieke brief van Frans van den Mosselaar - ex-leerling h.b.s.-A -; wij kunnen alleen maar hopen, dat hij ons af en toe wat blijft sturen, en dat vele oud-leerlingen zijn goede voorbeeld zullen volgen! Wij zullen graag een plaats reserveren voor hun bijdragen.

REDAKTIE
+++++++

Bovenkarspel, 27 september 1967.

Aan de redactie van Eigen Koker,
St. Werenfridus Lyceum
H o o r n

Geachte redactie,

Ingesloten vindt U een kleine bijdrage voor Uw blad. Het artikeltje handelt over de nota Merkx. Ondanks herhaalde pogingen is het mij niet gelukt een kaartje te tekenen van Westfriesland, zoals dat er volgens de nota Merkx uit moet gaan zien, mijn tekenvaardigheid schiet nu eenmaal schromelijk te kort.

Hopelijk beschikt een van Uw redactieleden over voldoende tekentalent om zo'n kaart te maken. Ik stel hiervoor gaarne de originele tekening behorende bij het rapport Merkx beschikbaar; deze tekening is mij namelijk geschonken door de gemeente-secretaris van Bovenkarspel.

Ik bied U verder mijn verontschuldiging aan voor het feit, dat mijn kopij U wat laat bereikt, maar het kostte nogal wat tijd om het gehele rapport te bestuderen.

Tenslotte wens ik U veel succes bij deze jaargang van Eigen Koker, het zou mij een groot genoegen zijn, als ik Uw blad af en toe mocht ontvangen.

Hoogachtend,

F.H.J. van den Mosselaar.

**
*

Antwoord van de redactie:

Beste Frans,

Heel veel dank voor je brief met goede wensen en voor je artikel. Wij zijn er erg blij mee, zoals je in de inleiding kunt lezen. Hopelijk zend je ons vaker iets voor ons blad. Je ziet, dat wij inderdaad iemand hebben gevonden die het kaartje kon tekenen, namelijk Lieke Jamin. Wij hebben overigens tien vaste illustrators, dus daarover hoef je je geen zorgen te maken! Het zou fijn zijn, als je zelf je kaart kwam ophalen, en dan meteen een nieuwe bijdrage meebracht. We sturen je dit nummer en ook alle vol-

gende van deze jaargang. Veel succes met de studie en tot de volgende bijdrage!

Redactie E.K.

De nota MERKX

Op 7 september 1965 begon een commissie van 9 leden onder voorzitterschap van Ir W.J.L.J. Merx, aan de bestudering van een gemeentelijke herindeling van Westfriesland.

Nu, na precies twee jaar, ligt het rapport van 16 pagina's en 24 bijlagen op tafel. De commissie is bij haar werkzaamheden uitgegaan van de richtlijnen uit het rapport van de commissie Ter Veer van 1951.

Aan deze 13 richtlijnen heeft de commissie zelf nog een drietal adviezen toegevoegd.

De basis van de nota Merx is het streven naar grotere bestuurskracht en een beter ge-outilleerd bestuurs-apparaat teneinde de verwachte sterke bevolkingstoename zo goed mogelijk op te kunnen vangen.

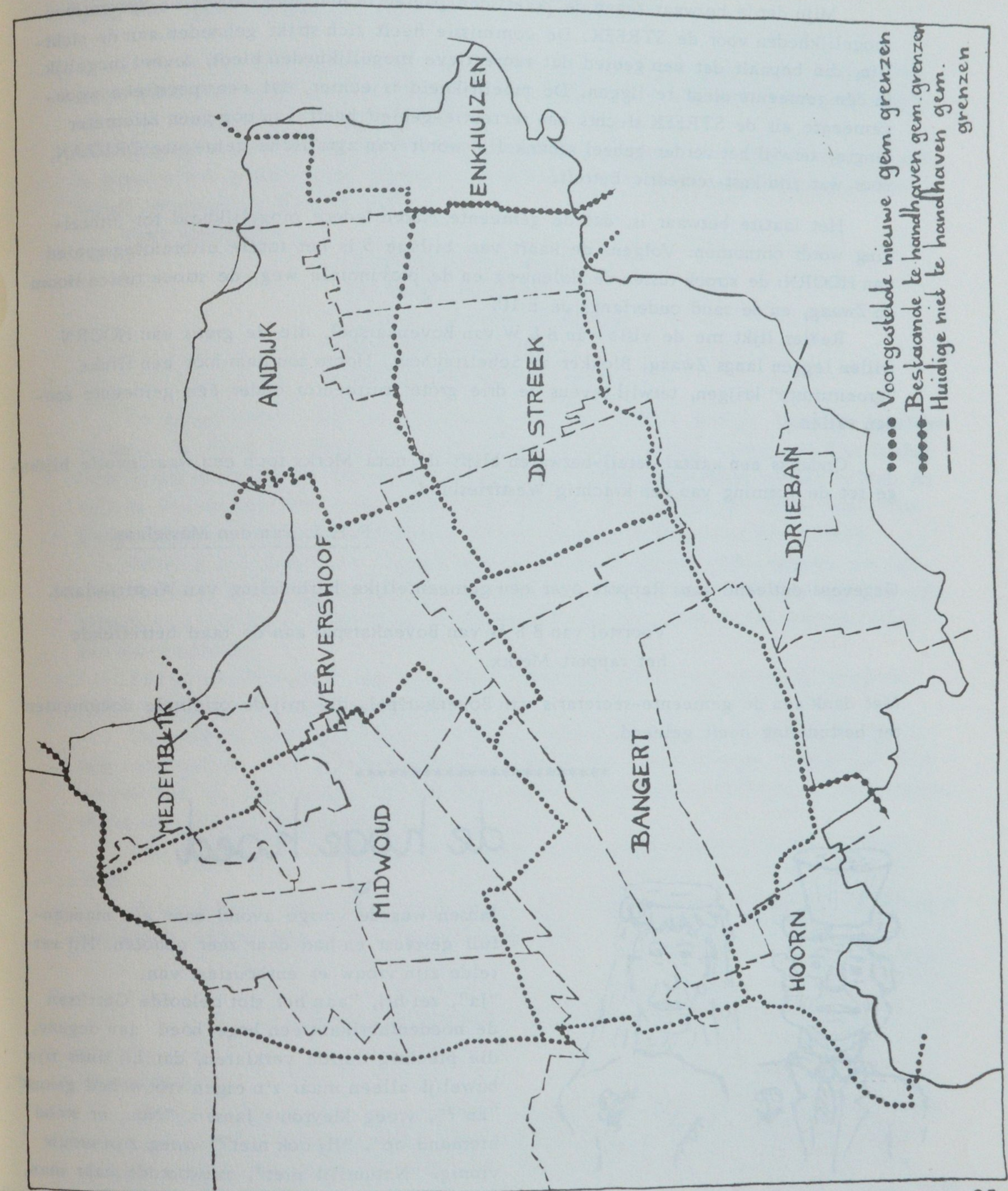
De commissie is hierbij zeer terecht uitgegaan van het standpunt, dat een gemeentelijke herindeling nooit bezwaren kan opleveren, zolang de afzonderlijke leefgemeenschappen niet worden aangetast.

Hoe juist dit standpunt op zichzelf ook is, toch heeft de correcte herindeling van Hoogkarspel (leefgemeenschap West bij BANGERT, leefgemeenschap Oost bij DE STREEK, Zwaagdijk bij WERVERSHOOF, en De Hout bij DRIEBAN) reeds grote problemen opgeleverd in de raad.

Het had voor de commissie, dacht ik, een duidelijke zaak moeten zijn, dat een gemeenteraad zijn gemeente niet zonder meer in drie stukken laat scheuren. Het rapport laat echter nergens zien, dat de commissie zich met dit probleem heeft bezig gehouden. Het verwonderde mij dan ook niet, dat de raad van Hoogkarspel zich zonder noemenswaardige discussie schaarde achter een voorstel van B & W, dat was gericht tegen de voorstellen van de nota Merx.

Mijn tweede bezwaar tegen de nota Merx geldt de nieuw te vormen gemeente BANGERT. In deze gemeente, zo zegt de nota, zou de huidige kern Westwoud het agrarisch hoofddorp kunnen gaan vormen, terwijl de huidige kern Nibbixwoud als tweede in beperkte mate te ontwikkelen kern zou kunnen worden aangemerkt. Theoretisch wellicht een juist standpunt, maar in de praktijk waarschijnlijk een eeuwige bron van moeilijkheden tussen beide dorpen. Hierbij moet dan nog worden opgemerkt, dat Zwaag en Blokker, beide gevestigde agrarische kernen, tussen de wal en het schip dreigen te raken.

Dat er veel moeilijkheden zullen komen, valt wel op te maken uit het feit, dat de leden van de veilingen van Zwaag en Blokker zich nog steeds verzetten tegen een fusie.

Mijn derde bezwaar tegen de praktische punten in het plan betreft de recreatieve mogelijkheden voor de STREEK. De commissie heeft zich strikt gehouden aan de richtlijn, die bepaalt dat een gebied dat recreatieve mogelijkheden biedt, zoveel mogelijk in één gemeente dient te liggen. De moeilijkheid is echter, dat een specifieke woon-gemeente als de STREEK slechts een recreatie-gebied heeft van nog geen kilometer lengte, terwijl het verder geheel afhankelijk wordt van agrarische gemeente DRIEBAN, voor wat zijn kust-recreatie betreft.

Het laatste bezwaar is, dat de gemeente Hoorn iedere mogelijkheid tot uitbreiding wordt ontnomen. Volgens de kaart van bijlage 5 is het totale uitbreidingsgebied van HOORN: de strook tussen de Holenweg en de provinciale weg, de strook tussen Hoorn en Zwaag, en de rand onderlangs de E 10.

Reëler lijkt me de visie van B & W van Bovenkarspel, die de grens van HOORN willen leggen langs Zwaag, Blokker en Schellinkhout. Hoorn zou daardoor een flinke "groeiruimte" krijgen, terwijl tevens de drie grote fruitcentra onder één gemeente zouden vallen.

Ondanks een aantal detail-bezwaren blijft de nota Merckx toch een waardevolle bijdrage tot de vorming van een krachtig Westfriesland.

F.H.J. van den Mosselaar.

Gegevens ontleend aan: Rapport over een gemeentelijke herindeling van Westfriesland.

Voorstel van B & W van Bovenkarspel aan de raad betreffende het rapport Merckx.

Met dank aan de gemeente-secretaris van Bovenkarspel, die mij de originele documenten ter bestudering heeft geleend.

de hoge hoed

Jansen was de vorige avond naar een mannen-fuif geweest en had daar zeer genoten. Hij vertelde zijn vrouw er enthousiast van.

"Ja", zei hij, "aan het slot beloofde Gerritsen de hoedenfabrikant een hoge hoed aan degene, die plechtig durfde verklaren, dat hij sinds zijn huwelijk alleen maar z'n eigen vrouw had gekust".

"En?", vroeg Mevrouw Jansen. "Nou, er stond niemand op". "Jij ook niet?" vroeg zijn vrouw vinnig. "Natuurlijk niet", antwoordde haar man, "je weet toch hoe idioot mij een hoge hoed staat".

AS WELL AS WELL

In de vorige afleveringen van Eigen Koker heb ik, in de rubriek over muziek, een aantal artikeltjes gelezen over beatgroups en popzangers van topklasse. Maar daar lezen we in de muziekbladen al genoeg over.

Daarom wil ik even aandacht besteden aan een group uit onze eigen buurt, die grote populariteit geniet, maar waarover tot nu toe nog nooit iets gepubliceerd is. Het betreft de groep As Well As Well.

Even voorstellen:

Peter van Doorn - zang

Jos Boon - slaggitaar

Cees van Diepen - slaggitaar

Dick Bijl - basgitaar

Harry op den Kelder - drums

De group bestaat ruim een jaar onder de naam AsWell AsWell. Daarvoor speelden ze onder de naam The Slopers. Zij hebben hun tweede naam te danken aan The Snakes. Deze group namelijk zou een nieuwe naam kiezen. Deze naam moest worden AsWell As Well of Snakes Ltd. Het werd Snakes Ltd. Dus was er zagezegd een naam over. The Slopers vroegen de naam (en kregen hem!) en sindsdien heten ze AsWell AsWell.

Peter is pas sinds twee maanden als zanger bij de group. Velen zeggen, dat zijn stem veel weg heeft van die van Van Morrison (ex-Them zanger). Voorheen zong de solo gitarist alle nummers. Sinds Peter bij de group is, is deze naar de mening van velen een stuk verbeterd.

AsWell AsWell heeft pas een nieuwe manager, omdat hun vorige de group een tijdje geleden in de steek gelaten heeft.

De jongens spelen nummers van Them, Stones, Spencer Davis, Move, Troggs en nog vele andere. Veel succes hebben ze op een avond met hun eigen composities 'How do you feel' en 'Our Blues'. Uit het feit, dat ze binnenkort in Den Haag moeten spelen, blijkt dat ze erg populair zijn.

Het enige waar we nu nog op wachten, is een grammofoonplaat van AsWell As Well.

Ik zou zeggen, als ze eens in de buurt van, of in je woonplaats spelen, ga dan eens een kijkje nemen. Het zal de moeite waard zijn!

CARLA

=====

HIER ???

Dokter Vrieze had er een hekel aan, wanneer hij ergens op visite was, de mensen altijd op sluike wijze probeerden gratis medisch advies te krijgen. Op zekere avond maakte hij hier definitief een einde aan. Toen weer een van de gasten na het diner inlichtingen vroeg over een bepaalde ziekte, antwoordde de dokter: "Kleed U maar even uit, dan zal ik U onderzoeken!" "Hier, dokter?" vroeg de ander verbaasd en verschrikt. "Natuurlijk", antwoordde de dokter, "U vraagt het me toch ook hier!"

CAMERA musica

BESTUURSVIERKIEZINGEN *****

Op 5 oktober werd de jaarlijkse verkiezingsavond van Camera Musica gehouden, met als inzet een plaats in het bestuur.

De avond werd opgeluisterd door Rolf de Meyer, aan velen min of meer bekend als finalist in het TV-programma "Rodeo".

Hoe belangrijk C.M. in ons schoolleven geworden is, bleek wel uit de verkiezingscampagne, die door de meeste kandidaten gevoerd werd. Als gevolg daarvan was de opkomst ongewoon groot (al is een aantal van honderd belangstellenden nog sterk voor verbetering vatbaar).

De bijeenkomst vond plaats in de bovenkantine en werd geopend door de aftredende voorzitter Theo Veld. Het jaarverslag werd voorgelezen door secretaresse Mieke Wajon en het kasverslag door penningmeester Kees Henselmans. Daarbij bleek er een batig saldo te zijn van ongeveer 170 gulden.

Waarom is door het vorige bestuur niets met het geld gedaan?

Vervolgens ging men over tot de verkiezingen zelf. Door het bestuur waren vijf kandidaten aangezocht en zes personen hadden zich tegenkandidaat gesteld. De stemming verliep nogal rommelig, doordat bijna niemand er aan had gedacht, schrijfgerei mee te nemen. Toen onverwacht snel de uitslag bekend gemaakt werd, bleek, dat van de kandidaten gekozen waren Lieke Jamin (61 stemmen), Dirk Visser (60 stemmen) en Riet Ursem (45 stemmen).

Bij de tegenkandidaten waren de gelukkigen Carla Visser (77 stemmen!) en Johan Goossens (47 stemmen).

Men mag wel stellen, dat er een goede keuze gedaan is. Onze schoolgemeenschap kan, wat C.M. betreft, het komende jaar dus met vertrouwen tegemoet zien.

Nadat de opwindende wat geluwd was, richtte de scheidende voorzitter het woord tot de heer Bun, die, na zes jaar adviseur van C.M. te zijn geweest, deze functie heeft neergelegd. Duidelijk bleek uit zijn speech hoeveel de heer Bun voor deze vereniging betekend heeft. Als herinnering aan de jaren van vruchtbare samenwerking overhandigde hij hem een langspeelplaat met muziek van Dvorak.

Mejuffrouw Kenter, die haar rol van adviseuse voortzet, ontving een grote bos bloemen.

Het overige gedeelte van de avond was gereserveerd voor Rolf de Meyer. Het was een gelukkige gedachte van het bestuur om deze zanger te contracteren, want

hij heeft de avond gemaakt. Meer dan een uur lang heeft de hele zaal genoten van Amerikaanse folksongs, Nederlandse protestliedjes en een aantal meezingers.

De nieuwe voorzitter, Johan Goossens, sprak namens allen, toen hij Rolf uitnodigde om nog eens terug te komen. Na verscheidene dankwoordjes werd de bijeenkomst besloten met het gezamenlijk opruimen van alle propagandamateriaal.

Terugblikkend mag men zonder meer zeggen, dat de avond volledig geslaagd was, mede ook door de organisatie, die beter was dan wat op onze school gebruikelijk is.

KOOS RIJKERS IV

+++++

Voor de nieuwe lezers van EIGEN KOKER vermelden wij het volgende.

In elke aflevering van ons blad presenteren wij de top-tien van dat moment, samengesteld uit de opgaven van alle platenliefhebbers, die hun favoriete nummers aan ons meedelen. Wil je meedoen bij het opstellen van de volgende top-tien, zet dan je keuze op papier (in de goede volgorde genummerd 1 tot en met 10) en deponeer je lijstje in de kopij-bus naast het aquarium in de hal, of geef het rechtstreeks aan:

JOSÉ VISSER - 3 MMS.

Een snel onderzoek leverde voor de maand oktober 1967 het volgende resultaat op:

1. Itchycoo Park - Small Faces
2. Teenage opera - Keith West
3. Massa chussets - Beegees
4. Farewell in the rain - Shoes
5. Death of a Clown - Dave Davies
6. San Franciscan nights - Eric Burdon & Animals
7. Let's forget what I said - Wally Tax
8. Sound of a screaming day - Golden Earrings
9. San Fransisco - Scott Mc. Kenzie
10. There is a mountain - Donovan

GAVE

"Dokter", zei een mevrouw, "ik zou graag willen, dat U mijn man eens goed onderzocht. Hij is zó afwezig. Soms praat ik een half uur tegen hem en kom dan tot de ontdekking, dat hij er geen woord van gehoord heeft!"

"Wilt U dat een ziekte noemen, mevrouw?" vroeg de dokter, "dat is een gave".

CAMERA MUSICA

Bij de verkiezingen van Camera Musica werden gekozen:

Carla Visser
Riet Ursem
Dick Visser
Johan Goossens
Lieke Jamin

Op 13 oktober was de eerste vergadering.

Ten eerste moesten de functies verdeeld worden. Als voorzitter vonden we het meest geschikt: Johan Goossens; verder werden

Lieke Jamin : Secretaresse
Dick Visser : Penningmeester
Riet Ursem : Publiciste
Carla Visser : Gastvrouwe

Dick Visser en Johan Goossens besloten samen ook de functie van technicus te bekleden. Onze leraaradviseuze is Mej. Kenter. Een tweede leraar-adviseur moet nog gekozen worden. De heer Bun heeft ons namelijk verlaten. Als leerlingadviseur hebben wij Theo Veld.

Op deze vergadering zijn ook al enkele ideeën bij ons opgekomen. Oók Uw ideeën zijn natúúrlijk van harte welkom!!!

LIEKE JAMIN

secretaresse Camera Musica.

T O N E E L

Mevrouw van Aalderen was lid geworden van de amateur-toneelvereniging in het stadje en kwam op een avond thuis met de mededeling, dat ze in het nieuwe stuk een rol had gekregen.

"Mooi", zei meneer, "wat is 't voor een stuk en wat voor costuum moet je dragen?"

"Oh, niets bijzonders", antwoordde mevrouw. "het speelt in een badplaats en ik kom in badpak. Daar zul je dus vast geen bezwaren tegen hebben!" "Geen bezwaren?" brieste meneer, "ik heb reuze bezwaren". Moeten al onze kennissen soms denken, dat ik je om je geld getrouwd heb?"

De bel voor de laatste ronde

De bel voor de laatste ronde heeft geklonken en zorg daarom, dat Uw giro het eerst bij ons aankomt.

U kunt er geen wereldkampioenschap mee winnen, maar wel een bedrag van f 20.000,--. Twintig duizend gulden de hoofdprijs n.l. van onze Landelijke loterij 1967 voor de Kankerbestrijding, waarvan de trekking nog vóór 31 oktober a.s. zal plaatsvinden.

Zoals U waarschijnlijk reeds via pers, radio en televisie vernam, is er voor het wetenschappelijk onderzoek voor de Kankerbestrijding enorm veel geld nodig. Ieder jaar wordt de aan-schaffing van de zo hoog nodige apparatuur duurder. Ieder jaar is er dus meer geld nodig. Dit geld probeert het Koningin Wilhelmina Fonds op verschillende manieren bijeen te krijgen en één van deze manieren is het houden van haar jaarlijkse Landelijke Loterij.

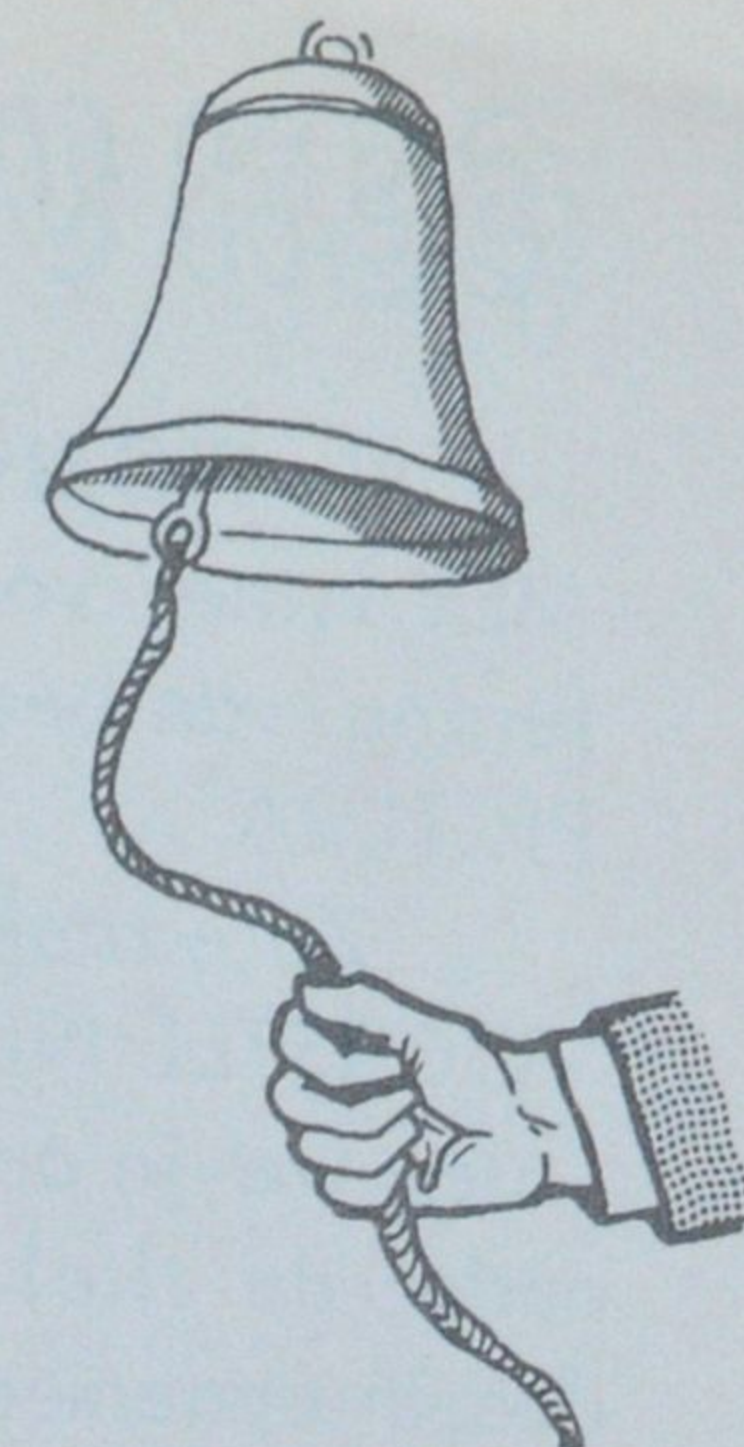
Voor dit laatste nu vragen wij Uw bijzondere aandacht. Wij hebben nog een beperkt aantal loten, die wij toch gaarne alle zouden willen verkopen en U kunt ons daarmee helpen door omgaand via Uw giro-rekening loten te bestellen. Zij kosten f 1,-- per stuk. Trekkingslijst f 0,30 extra, echter bij 10 loten of meer een trekkingslijst gratis.

Als extra attractie zenden wij aan elke 10^e koper, in 1968 ons blad "K.W.F.-Nieuws" gratis toe, zodat U op de hoogte kunt blijven van ons werk.

Wij twifelen er niet aan, dat wij op Uw medewerking kunnen rekenen en danken U reeds bij voorbaat.

LANDELIJKE LOTERIJ VOOR DE KANKERBESTRIJDING POSTBUS 2
DEN HAAG - GIRO 12817 (t.n.v. K.W.F. Amsterdam).

(Publicatie van het Koningin Wilhelmina Fonds)

EEN VOORSTEL

In EIGEN KOKER, februari 1967, lanceerden wij VOORSTEL NUMMER 1: het vormen van een werkgroep voor "actieve en passieve beoefening van beeldende kunst". Dit voorstel leidde tot de oprichting van PICTURA.

Zo'n raak schot moedigt aan tot het plaatsen van het volgende VOORSTEL NUMMER 2 (naar een idee van de heer Van der Knaap): Laten we in ons blad een plekje reserveren voor een nieuwe rubriek, onder de titel GEHOORD IN DE KLAS (of iets dat daarop lijkt), en daarin opnemen wat er aan leuks of geks of verrassends in een of andere klas is gezegd.

Dan voortaan meteen noteren: de vreemde vragen, aardige antwoorden, olijke opmerkingen, trieste taalzonden, goeie geintjes, uiïge uitvallen, spitse smoesjes, dwaze denkfouten, kostelijke kreten, forse flaters en zo meer.

Het spreekt vanzelf, dat vermeldenswaardige uitspraken afkomstig kunnen zijn van leerlingen zo goed als van docenten. De naam van de "uitvinder" moet wel worden vermeld, zodat er geen moeilijkheden kunnen ontstaan met het Bureau voor Auteursrechten.

-- REACTIES GEVRAAGD --

In de nieuwe uitvoering van ons blad is het mogelijk, tekeningen en letters rechtstreeks op papier over te brengen, zonder dat er eerst een cliché van gemaakt hoeft te worden. De enige voorwaarde is: flinke, heldere lijnen; duidelijke, strakke letters, alles in ZWART getekend en geschreven.

Dat opent nieuwe perspectieven: voor iedere aflevering van EIGEN KOKER een andere omslag? Daarom:

VOORSTEL NUMMER 3:

Laat iedere lezer(es), die er kans toe ziet, een omslag ontwerpen; natuurlijk met de juiste afmetingen: lengte 21,5 cm, breedte 17 cm (NIET GROTER), uitgevoerd met ZWARTE (liefst Oostindische) inkt, en zó, dat de tekst HELDER te lezen is en een aardige eenheid vormt met de tekening.

Een onafhankelijke jury zal de ontwerpen beoordelen; de geschikste ontwerpen kunnen ééns of meermalen worden gebruikt, voor een afwisselend uiterlijk, al of niet passend bij de omstandigheden!

